СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLII. Ч. 70. Джерзи Сіті, Н. Дж., субота, 24 березня, 1934. VOL. XLII. No. 70. Jersey City, N. J., Saturday, March 24, 1934. THREE CENTS

СТРАЙК АВТОМОБІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ ВІДЛОЖЕНО НА ДВІ ДОБИ

ВАШИНҐТОН. — Представники Американської Федерації Праці відбули в четвер з президентом Рузвелтом довшу конференцію в справі страйку робітників автомобільних фабрик та згодилися на його домагання відложити страйк на 48 годин, щоб дати президентови час переговорити справу ще раз з фабрикантами.

Перебігу конференції до публичного відома не подано. Члени юнійної делеґації заявили тільки, що конференція дала деякі успіхи, а голова делеґації заявив, що дуже гарні успіхи.

Робітники домагаються, щоби власники фабрик автомобілів признали їм право торгуватися за умови праці колективно через таку юнію, яку вони собі захочуть вибрати, як це їм признає закон про відбудову краю. Крім цього мається встановити безсторонну раду для вирішування закидів кривдження робітників за приступлення до юнії.

Коли президент Рузвелт не добуде від фабрикантів ніяких уступок, юнійні провідники видадуть робітникам приказ покидати працю в понеділок.

Тимчасом заряди фабрик автомобілів у Дітройті заявляють, що вони тепер працюють усею силою пари та стараються виконати навал замовлень.

ЗАГРОЗА НОВОГО ВУГЛЕВОГО СТРАЙКУ.

ВАШИНҐТОН. — Майнери мягкого вугля заявляють, що вони вийдуть на страйк 1 квітня, як до того часу підприємці не підпишуть нового контракту.

Страйк може обняти коло 350,000 робітників з апалачийської околиці.

Робітники між іншим домагаються 7-годинного дня праці.

ПРЕЗИДЕНТ ЗДЕРЖАВ СТРАЙК КОРАБЕЛЬНИХ ВАНТАЖНИКІВ.

ВАШИНҐТОН. — Коло 12,000 корабельних вантажників на західньому побережу загрозили страйком, як корабельні підприємства не виконають їх домагань. Президент Рузвелт не допустив до страйку, відкликавшись до почуття публичного інтересу.

Він обіцяв робітникам, що їх домагання будуть докладно розслідженi.

Страйк мав початися в пятницю.

ПЕРЕСЛУХАННЯ В СПРАВІ ЗАЛІЗНИЧИХ РОБІТНИКІВ.

ВАШИНҐТОН. — Джозеф Істмен, координатор транспорту, уповажнений президентом Рузвелтом до полагодження спору за заплату між залізничими зарядами й робітниками, вже почав переслухання, покищо для добуття всіх можливих інформацій.

Президент Рузвелт умішався в спір між залізницею Делавар енд Годсон та її робітниками, які грозили вийти на страйк 1 квітня, та довів до того, що залізниця признала юнію, а робітники покинули плян страйку.

ЛЕТУНИ АРМІЇ ЗАДОВЖУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ ПОВІЛЬНІСТЬ КОНҐРЕСУ.

ВАШИНҐТОН. — Летуни армії, заняті вожениям почти, кажуть, що через те, що конґрес не ухвалив їм ще 5-долярової денної дієти за час служби, вони задовжуються у приватних приятелів. Всі такі довги військових летунів виносять уже коло 250,000 долярів.

ПРИЇХАВ РОСІЙСЬКИЙ КОНСУЛЬ.

НЮ ЙОРК. — На кораблі „Іль Де Франс" приїхав сюди Тольоконський, що має бути ґенеральним консулем большевицького уряду в Ню Йорку. Він був колись пресовим аґентом большевицької амбасади в Лондоні.

ПОМАГАВ ПРИЯТЕЛЕВИ.

НЮ ЙОРК. — Натан Шефер, переходячи в четвер раненько попри аптику свого приятеля Давида Тайтельбавма, побачив, як до аптики підїхав трок, з якого висіли три чоловіки і підійшли до аптики. Один з них виняв з кишені пук ключів та пробував отворити двері. Ключ чомусь дверей не отвирав.

Як зацікавлений тим Шефер підійшов до того, що отвирав двері, цей попросив його помогти йому. Шефер не тільки поміг допасувати ключ і отворити двері, але ще й поміг витягнути з аптики огнетревалу касу („сейф"), яку прибувші мали забрати для направи. Як трок з касою відїхав, Шефер лишився в крамниці, щоби сказати свому приятелеви, як то він помагав робітникам виносити його касу.

Приятель сказав йому, що він нікого не замовляв брати касу до направи. Тайтельбавм побіг до телефону й покликав поліцію. Коли поліція звернулася до нього по інформації, Тайтельбавм відослав їх до Шефера, котрий помагав грабіжникам грабувати свого приятеля.

СКАНДАЛЬНЕ ПОВЕДЕННЯ ЗІ СТАРЦЯМИ В ЗАХИСТІ.

Перед міським комішенером рахунків у Ню Йорку станули багато старих людей з міського дому для старців на Велфейр Айленді та подавали факти справжніх жорстокостей у поведенню служби з ними. Старим не дають лікарської опіки. Сліпим не дають поживи, яка їм належиться. Одну стару жінку, смертельно хору, коли вона кидалася в муках, замісць післати до шпиталю привязали до крісла. Жильців часто побивають, ображаються та пригадують їм, що їх будуть хоронити задурно на цвинтарі для жебраків.

ЗАВОРУШЕННЯ ЧЕРЕЗ СТРАЙК ТАКСІВОК.

Страйк шоферів таксівок у Ню Йорку зазначився численними нападами на страйколомів та їх авта. У театральному дистрикті страйкарі наробили багато шкоди автам, що ломлять страйк компаній.

НАСТРОЇ В ЧЕРВОНІЙ АРМІЇ.

„Вестнік крестьянской Россії", що виходить у Празі, містить письмо старшини червоної армії з московської округи про війну з Японією.

Я не знаю, — пише цей старшина — як царська армія „закидала шапками" Японію, бо тоді навіть мої родичі не сподівалися ще мойого приходу на світ, але з літератури, яку припадково про це дістав — не все дістав, що хотів — можу еміло сказати: У нас тепер замісць шапок і образів хочуть воювати ґаслами та червоними прапорами. Гляну кругом і думаю, що хрін не солодший, як редька. Правда, Бліхер укріпився, засоби везуть, але засоби мають свій кінець. Головна річ у цьому, що надто часто відбуваються в армії арешти. Виарештовують не за звичайні провини, але за проступки, людей, яким не вірять та які критикують. Не всі ще навчились мовчати про те, що знають. Одначе ті балакуни, яких виловлять, не страшні. Страшніші ті, що мовчать, що притаїлися і не зраджуються. Буде зле з владою, як вони заговорять; таких є багацько. Загалом: непевна армія, непевне населення і непевний навіть партієць. Про війну багацько говорять, одначе в Кремлі на все підуть та все зроблять, щоби военна партія — бо й така в нас є — скріпилася, бо знають, що на випадок війни голос комуністичної партії заглушать скоростріли та гармати. На всі уступки піде влада, але може трапиться, що уступок буде замало і від війни не можна буде втекти. Ні! Ні влада, ні населення до війни не підготовані. Одначе добровольці до розбурхання громадянської війни знайдуться!

ЛЯЧНА СМЕРТЬ ВІЗНИКА.

Біля села Глуща, камінь-коширського пов., коли селянин Олимп Дашко проїжджав через глибокий рів, заломився під конем лід. Кінь упав до води й щез з очей селянина. Дашко, ратуючи коня, також упав до води, одначе йому вдалося вратуватись. Селянин, опираючись на сані, хотів побачити місце де лежить кінь. У такій позиції нещасливий селянин замерз. Трупа знайшли щойно на другий день.

NRA
MEMBER
U.S.
WE DO OUR PART

МІЖНАРОДНЯ ВИСТАВА ФІЛЬМОВОГО МИСТЕЦТВА У ВЕНЕЦІЇ.

В днях від 1. до 20. серпня ц. р. відчинять другу виставу фільмового мистецтва у Венеції, на яку вже італійський уряд дав свою згоду. Досі заповіли свою участь такі держави: Злучені Держави, Німеччина, Велика Британія, Франція, Мадярщина, Японія, Голяндія, Еспанія, Польща, Швайцарія, Совіти й Індія.

В перший день вистави висвітлюватимуть нові італійські фільми, над якими вже нині працюють визначні фільмові режисери. Програма вистави намічена для авангардійних, сурреалістичних, абстрактичних фільм, дальше для таких короткометражових фільм, що виказують найновіші технічні здобутки. Проте не можуть це бути вже раз висвітлювані фільми, але нові й накручені в ориґінальних версіях. На той час візвала до Венеції всіх членів „Італійська фашистівська конференція умових працьовників", якими є відомі фільмові письменники й режисери, щоби познайомитися взаїмно з найновішими винаходами модерної кінематоґрафії. Також багато інших европейських режисерів зголосили на той конгрес свою участь.

ДВІ НОВІ ОБМАННІ АФЕРИ У ФРАНЦІЇ.

„Матен" сповіщає про дві нові обманні афери у Франції. — Перша з них — це зловживання в кредитовім банку міста Муенвіль. Один з директорів цього банку, Лекіль, давав позички людям, що не мали їх з чого сплачувати, а крім того фальшував біляпси. Аферу цю викрили щойно по його смерти. Кажуть, що Лекіль помер несвоєю смертю. Тепер має відбутися ексгумація його трупа, щоби ствердити причину смерти.

Крім того викрили велику обманну аферу в місті Анґулем, де одна експедиційна фірма своїми операціями спричинила французькій залізниці шкоду на один міліон франків.

АВАНТУРА В КОРИДОРІ ПИНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ КОНСИСТОРІЇ.

Дяк Петро Тишкевич з села Мальковичі, лунецького повіту, якого перенесено на другу парохію, зявився, щоб виясснити причини того перенесення, до пинської православної консисторії. Коли возний Ілля Лещинюк не хотів зголосити архиеп. Олександрові про прибуття Тишкевича, останній почав робити авантури. Обиджений возний при помочі сторожа й фірмана викинув Тишкевича за двері, при чому його легко поранено. Тишкевич вийняв тоді ніж і ранив ним возного. Авантуру зліквідувала поліція.

СХОПИЛИ ҐРІЗНОГО БАНДИТА.

В лодзькому воєвідстві появився був бандит Яняк, що своїм способом грабування нагадував трохи ґалицького Грома-Чайковського. Поліція мала з ним чимало клопотів: трапляла на його сліди, але не могла його схопити. Аж врешті одного вечора зайшов Яняк до своїх батьків у Княжій Волі. Поліція окружила дім і після 10-годинної стрілянини ранила Яняка і, закувавши його у кайдани, перевезла до тюремної лічниці в Лодзі. Підчас відстрілювання Яняк убив нічного сторожа й ранив важко двох поліціянтів. Опришок стане перед наглим судом.

15-ЛІТНІЙ ВЛОМНИК.

До вуглевого бюра „Селезія" у Львові вломився якийсь вломник, що розбив шафу і забрав звідтіля залізну касетку, у якій було 4,000 зл. Підчас слідства виявилося, що влому доконав 15-літній Тадей Моґільницький, син послугачки зі згаданого бюра, який викрав матері ключі і ними відчинив шафу. На питання, що задумував зробити з такою великою сумою грошей, молодий вломник заявив, що хотів купити собі мотоцикль і ще з одним таким самим товаришем як він хотів поїхати у світ.

ЦІКАВА ДІТОЧА БАНДА.

В Кастро (Бразилія) викрито цікаву діточу злодійську банду, в якій герштом був 14-літній хлопець, а інші ще молодші; по 9 до 12-літні діти. За містом при ріці Япо ця банда мала сховок, де скривала свої злодійські здобутки, як пиво, папіроси, а навіть пістолети. Всі походили з поважних і визначних родин. При злодійствах вміли вживати і великих чобіт, щоби їх не приловлено. І хоч доказували великих крадіжок, не можна їх було приловити, хоч поліція дуже про це старалася. Шайку викрито припадково. Один з банди хотів продати свому вуйкови пістолет. Розуміється, що це впало вже в підозріння. Цей нещасний для них вуйко таки взявся до діла і при помочі поліції викрито банду та їх скритку. Всього того наробило кіно. Фільми з ріжними фантастичними пригодами так впливали на діти, які часто навідувалися до кіна, що вони зачали повне пригод життя.

НІМЕЦЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНИЙ АТАШЕ В МАНДЖУРІЇ.

До Харбіна приїхав Кноль, торговельний аташе німецького посольства в Токіо. Кноль заявив, що Манджурія є на шляху економічного розвитку, який уже почався в південній Манджурії. Можливо, що в майбутньому Німеччина ввійде в тісні звязки з Манджурією, що лежить в інтересі обох країв.

ВЛОМ ДО РЕДАКЦІЇ „ГРОМАДСЬКОГО ГОЛОСУ".

До бюр редакції й адміністрації „Громадського Голосу" і до читальні „Каменярі", що міститься при вул. Міцкевича ч. 7. у Львові, вломилися якісь невідомі справці і, порозбивавши шафи і бюрка, понищили книжки й папери.

НЕМА НІЯКОГО ЗАМИРЕННЯ МІЖ ЛИТВОЮ І ПОЛЬЩЕЮ

ВАРШАВА (Польща). — Поширювані від якогось часу поголоски про литовсько-польське зближення не мають ніякої підстави. Таке виходить із заяви полковника Бека, польського міністра справ заграничних. Від 1927 року, каже Бек, не було пороблених з боку Литви ніяких кроків, які вказували-б на охоту Литви ввійти з Польщею в дипломатичні чи торговельні зносини.

НЕ ДОЗВОЛЯЮТЬ НА КОНЦЕРТИ І ВИСТАВИ.

РАВА РУСЬКА (Західня Україна). — Повітове старосто в Раві Руській забороняє правно істнуючим українсько-освітним установам вести культурну роботу по селах повіту. Воно відмовило дозволу на вистави цілій низці громад, розвязало багато читалень „Просвіти" і „Лугів", а навіть кружки „Союза Українок" і „Сільського Господаря". Краєві ґазети подають точний спис громад і товариств.

ПОЛЬЩА ПОСОБЛЯЄ МОСКВОФІЛАМ.

ЛЬВІВ. — З ріжних сторін Лемківщини доносять, що польська влада наступає на читальні „Просвіти", а допомагає засновуванню читалень ім. Качковського. В селі Кінське, березівського повіту, прибули на відкриття „руской чительні", себто читальні Качковського, староста, командант повітової поліції з Березова, поліцаї, дідичка та її свояки. Москвофільський аґітатор-студент виголосив промову, в якій переконував приявних, що Українці це німецька видумка. Казав таке: „Якби поставити біля людини малпу, то лише „рускі" є людьми, а Українці це малпи, якими кермує Гітлер". Та на щастя селяни таки не повписувалися до тої читальні. Є там теж читальня „Просвіти", яку заснували в грудні 1933 р.

ПРО ЗАРУЧИНИ СИНА СКОРОПАДСЬКОГО.

ХАРКІВ (Велика Україна). — „Харківський Комуніст" повідомляє, що провід українських монархістів у Берліні поробив в останньому часі тісні звязки з монархістичними колами російської іміґрації. Між іншими син Скоропадського заручився з донькою великого князя Константина. На заручинах був приявний командант надбалтійської білої армії, ґен. Бермонт-Авалов, багато старшин райхсвери та інші вищі службовики німецького міністерства закордонних справ.

НАХАБНІСТЬ, ЧИ „ВАЛЯЙ ДУРАКА".

МОСКВА. — Населення, що належить до німецької меншини в СССР, почало в останньому часі діставати з Німеччини численні грошеві допомоги. Совітська преса опубліковує низку випадків, у яких совітські Німці передають ці гроші на допомогу комуністам у Німеччині, й оголошуючи лісту жертводавців пише, що тим Німцям допомога не потрібна, навпаки: СССР може дати допомогу безробітним у Німеччині.

ПЯТА ВИСТАВА УФОТО.

ЛЬВІВ. — У травні цього року буде влаштована у Львові Пята Вистава Української Фотоґрафіки заходом „Українського Фотоґрафічного Товариства" (УФОТО).

В цей спосіб товариство перевірює мистецький рівень українських фотоґрафів та зазнайомлює ширший загал українського громадянства з новими напрямними і з новими мистцями в тій ділянці. Уфото має 70 активних членів матірнього товариства у Львові, дві філії (Станиславів і Тернопіль), видає власний журнал „Світло й Тінь", має багату фахову бібліотеку і власну домівку при вул. Шашкевича 5. На виставу можна присилати краєвиди, портрети, студії мертвої природи, композиції, жанри, фотоґрафії спортові, прогулькові і т. п. до 5 квітня.

ПОЛЬСЬКИЙ МІСЯЧНИК ПРО УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ.

ЛЬВІВ. — Виходить у Львові польський місячник „Сиґнали", присвячений суспільним, літературним і мистецьким справам. Видає його гурт молодих львівських авторів. Останнє число появилося на 16 сторін з 41 ілюстраціями й освітлює ріжні ділянки української культури. Є там статті про українську поезію, театр, малярство, ґрафіку, різьбу, повість, новелю, музику, стан української науки і т. п. Редакція заявляє, що видане число це не політичний акт, а чисто культурний. Каже, що за нею не стоять ніякі партії, ні організації, ні ніяка допомога. У цьому числі знаходимо переклади новель В. Стефаника, М. Черемшини і Ж. Процишина та 17 поезій ріжних українських авторів.

КОНҐРЕС У. С. Д. П.

ЛЬВІВ. — Дня 4 березня відбувся семий Конґрес Української соціял-демократичної партії. Конґрес ухвалив приступлення до II. Інтернаціоналу та заявився за утворення одноцільного фронту українських соціялістичних партій. Головою партії вибрано адвоката Льва Ганкевича.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РІК ЗАМИРЕННЯ

Ріжні причини склалися на те, що наша іміграція не є сконсолідована до цеї міри, щоби можна повести плянову народню роботу на ширшу скалю. Нема потрібного зєдинення національних сил по громадах, нема їх по церквах і нема їх по товариствах.

Та є певні познаки, що ті чинники, які можуть заважити на ліквідації цього лиха, зачинають принайменні застановлятися над цею справою трохи серіозніше, як теж зачинають виказувати бажання зарадити цьому. А це вже зворот до ліпшого. Для нас ця справа не є ніякою новиною, бо ми нераз про це писали і нераз висказували наші бажання, що крайня пора перевести загальну ревізію цілого нашого народнього життя в Америці. І як давніше, так і тепер виходимо з заложення, що найкраще підходити до таких справ практично, себто ділами маніфестувати дійсну охоту до направи наших відносин в Америці.

Церковні і політичні, чи там партійні тертя задраснули теж Союзовців та Союзові відділи. Особливо релігійні тертя ще далі переносяться і на Союзовий грунт. Бачимо з посмертних згадок, що навіть при смерти заслужених і чесних Союзовців дається відчувати релігійна ненависть. Бачимо, що бувають випадки, коли релігійна нетерпимість не гасне навіть при домовині, коли людина, наш товариш і Союзовець, нас на завжди покидає.

Застановімся тепер, яке це все викликує враження на тут роджену і в американських школах виховану молодь. Яке поважання може мати та молодь до нас? І як вона може держатися наших церков чи наших організацій, коли там виховується людей у такий спосіб, що брат відноситься з зоологічною ненавистю до другого брата, Українець до Українця, Союзовець до Союзовця, тільки тому, що обидва ходять до іншої церкви.

Щоби цього не було, в отім ювилейнім році мусить бути обовязково зліквідована по відділах нашої організації всяка релігійна нетерпимість. У. Н. Союз є народньою організацією і для народних справ. У. Н. Союз є поступовою організацією і культурною, в якій члени взаїмно себе шанують, як теж визнають свободу релігійних переконань. Від того принципу Союзовцям не вільно відступати. На тім принципі засновано нашу організацію, на тім принципі вона розвинулась і пережила ріжні кризи, і з тим принципом вона виросте в нову силу, притягаючи до себе тут роджену, культурну молодь. Де цей принцип нарушено, там мусить наступити в цім ювилейнім році замирення. Цього вимагає добро загальне й інтерес У. Н. Союза.

О. С.

ВОЛИНЬ БОРОНИТЬСЯ

Волинь уважала Польща за найбільш придатний терен для своєї національної експанзії.

Грабський установив 10-літній час для її повної асиміляції. А режім 1926 р. зачав той плян завзято переводити в життя. І ось — не по 10-тьох, а вже по 17-тьох літах приналежности до Польщі Волині — стрічаємося з чимраз трівожнішими й песимістичнішими голосами польської преси на тему асиміляції цеї „кресової землі"...

Правда, урядовий табор хвалиться, що волинські Українці нібито охотно співпрацюють з Поляками, не зраджуючи сепаратистичних настроїв. Але преса ствержує, що співпрацюють **одиниці, а** не нарід. „Урочисті освідчення, які ті одиниці (в роді П. Певного) складають, особливо коли за ті освідчення отримується посади і субвенції, — не мають нічого спільного з дійсними настроями українських мас та їх фактичних ворогів" — пише „Газета Варшавска". Ґазета та посувається так далеко, що навіть у тих льояльїстах бачить українських Валенродів, що — річ ясна — цілковита неправда.

Натомісць корчиться, стверджує польська преса, польський елемент на Волині. Поляки забувають свою мову і навіть переходять на православя. Наприклад, пише один часопис, в тростянецькій ґміні є кілька сіл, які за російських часів мали багато римо-католиків, що балакали по польськи. **Нині,** серед тих римокатоликів в числі 1,323 осіб — при останнім списі людности — **лише 59** осіб подали польську мову як мову матірню. Решта — заукраїнізована.

Зміну римсько-католицької віри на православну стрічається часто там, де нема польських парохій. „Мацєж школьна", яка кілька літ тому, провадила живу діяльність асиміляційну по селах і місточках Волині, тепер — внаслідок браку фондів і працьовників, — виказує мінімальну діяльність. Особливо піддаються асиміляції — осадники польські. Мазури, які гинуть національно серед українського етнографічного моря...

Газети польські — і урядові і опозиційні, бють на тривогу і жадають зміни відносин. Але для цеї зміни Польща забідна. Польща не **Америка.** А держава, яка стягає від своїх горожан примусові позички — не встані уфундувати закроєну на широку скалю асиміляційну політику на своїх „кресах".

Чому я про це пишу? Тому, щоби показати, що ніяка національна капітуляція у нас не є оправданою.

Ще не пора схиляти жовто-блакитного прапору, бо одно — підбити нарід, а інше — його стравити.

ПОЛІТИЧНА ПАНОРАМА ЕВРОПИ

Европа перебуває велику зміну політичної панорами: вчорашні приятелі і друзі робляться нараз противниками, а вчорашні вороги стають найзавзятішими спільниками. Ще не так давно цілий зміст італійської політики полягав ніби в паралїжуванні французької гегемонії та в поборюванні Малої Антанти, як найбільш небезпечної зброї й підпори тої французької ґеґемонії. Тепер ми тільки й чуємо, що про французько-італійське зближення, і навіть Мала Антанта, яка перебрала була супроти Італії політику старої Австрії щодо боротьби за перевагу на Адріятику, виявляє тепер бажання прийти з Італією, — яка теж не від того, — до згоди.

Причини такої зміни відносин відомі, — загроза німецького „Аншлюсу", — злуки з Австрією. Німеччина не відмовляється від своїх плянів національного розросту. В цей момент ціла її увага зосереджується на Австрії, в котрій три четвертини населення є відкрито за націонал-соціялізм. Ясно, що така загроза обєднання Німеччини з Австрією, примушує всіх тих, кому таке обєднання є небезпечне, себто Францію, Італію й Малу Антанту шукати між собою порозуміння, щоби спільним фронтом протиставитися Німеччині.

З другого боку порозуміння між Німеччиною й Польщею (теж був. „вірною" союзницею Франції) доходить до такої сердечности, що після підписання політичного трактату про невживання сили впродовж десяти років для розвязання можливих непорозумінь та комерційного трактату, що поклав кінець економічній війні, яка точилася вже від кількох років між Німеччиною й Польщею, прийшло тепер навіть до трактату про „моральне роззброєння". Офіційне повідомлення так висловлюється про ціли цього нового трактату: — „Щоби розвинути наслідки німецько-польського порозуміння, представники Німеччини й Польщі вирішили співпрацювати в усіх питаннях, що відносяться до сформування громадської думки в обох країнах, та довести до дальшого взаємного розуміння і витворення приємної політичної атмосфери. Осягнено повну згоду щодо засобів, яких треба буде вжити щодо преси, літератури, театру, кінематографу і т. д."

Інакше кажучи, Німеччина, де ціла пропаганда знаходиться в руках уряду і відбувається лише за його вказівками, відмовляється на будуче підносити в пресі, в літературі, театрі, кінематографі і т. д., будьякі питання, що могли би бути неприємні Польщі й викликати з її боку протести та обвинувачення втручання у „внутрішні справи."

Для нас, Українців, цей пакт „морального розброєння" є дуже важливий, бо досі німецька преса звертала велику увагу на українсько-польські відносини і містила чимало матеріялу, що висвітлював стан українського населення під Польщею. Тепер, можна думати, такі матеріяли не знаходитимуть місця в німецькій пресі. Отже, як бачимо, і на цьому фронті відбувається велика зміна. Всі ті, що досі голосили про німецьку справу, ніби вона є лише „німецька інтриґа", матимуть можливість переконатися, що українська справа існує й розвивається не лише без німецьких інтриг, але навіть їм всупереч.

Не можна залишити без уваги й тої діяльности, яку виявляють тепер Польща й Совіти в так званих прибалтійських державах, щоби сформувати з них один політичний бльок під кермою Польщі й СоСвітів. Приводом для цієї їх діяльности послужили проекти бувшого Балтійця Розенберга, який уважає, що для поширення Німеччини на схід треба їй перш за все опанувати Естонію, Литву й Латвію. Спеціяльно для Литви німецька загроза на території Мемеля видається такою небезпечною, що хоч Польща силоміць забрала їй історичну столицю Вильно, — вона заявляє тепер себе найбільшою приклонницею бльоку балтійських держав, хоч би під егідою Польщі і Совітів. Натомісць Фінляндія в своїй непримиримости до Совітів рішуче відмовилася приступати до подібного бльоку, а Естонія і Латвія хотіли би бачити цей бльок загарантованим не так Польщею й Совітами, як всіми великими державами.

Отже знову й знову стверджуємо, що ціла Европа знаходиться ще в стані трансформації, тому, хоч саме в цім моменті українська справа на міжнародньому форумі стоїть ніби безвиглядно, мусимо памятати, що за рік, або й пів року загальна ситуація може змінитися цілковито нам на користь, і треба буде лиш думати, якби найкраще ту ситуацію використати. А тимчасом треба підготовлятися до всяких можливостей.

Евген Онацький.

СОВІТСЬКА ЦЕНЗУРА.

„Газета Варшавска", обговорюючи „казьонності" науки і літератури в Росії, наводить імена багатьох російських учених, яких стратило ГПУ, та описує, як н. пр. медики „студіюють" медицину: у 18 годинах вислухали всі діточі недуги чи вчилися про внутрішні недуги, не згадавши ні слова про нирки чи кружения крови. Одночасно писав „академік Келер, що нашу Заходу жде упадок" і т. д., якщо не буде боротися за комунізм.

І в літературі панує всевладно марксівська доктрина. „Літерати стали державними урядовцями, яких обовязком є достарчати пропагандних текстів". А цензура?

„Дух нетолеранції, тіснота понять, просто дурнота тих цензорів не має собі рівних. Ось пару прикладів: У якійсь книжці про кінноту у великій війні автор назвав англійського ген. Елегенія „прекрасним їздцем" — і за те його негайно зганьбили, бо прекрасним їздцем може бути тільки... Будьонний.

„Хтось напише вірш: Хмари, що вкривали небо, розпорошуються. Зійшла рання зірка, зірка праці, життя праці пробудилося... На це цензор: „Ці вірші писані в 1928 р., це є на самім початку пятилітки; тоді ще не було раньої зорі, панувала темнота" і т. д.

Не диво, що в такій атмосфері не можуть жити дійсні таланти, і тому напр. Хвильовий волів самогубство, ніж черпати „з промов Сталіна".

„Це все, кінчить „Газета Варшавска" — знизило науку до рівня ординарної техніки, з літератури зробило грубе знаряддя совітської пропаганди".

Цікаво, як уявляє собі „Газета Варшавска" „обміну культурними цінностями", про яку так багацько по обох боках кордону говорили?

„Газета Польска" поміщує кореспонденцію з Москви, в якій між іншим читаємо про промову Сталіна: „Вперше являється це назвище з постійним додатком, який звучить: „великий Сталін". Ще властиво бракує переставити додаток з назвищем і поставити в середні велике римське один".

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

ҐАЗЕТА Й ПРОМОВА.

Один американський кореспондент пише з Німеччини, що там серіозно думають над тим, чи не закрити би видавництва кількох ґазет.

Питаються люди, чому приписати цей занепад ґазетярства в Німеччині. Американськкі ґазети думають, що підтягання ґазет під один стрихулець нищить ґазетярство. Подорожні кажуть, що Німці так намучаться слуханням промов, парадуванням і салютуванням, що на читання в них сил не стає.

СПОРТ І ҐАЗЕТА.

Кажуть, що навіть найстарші ґазети держаться ще тільки тим, що їх читачі не можуть обійтися без спортових сторінок.

Це показує, що й у Німеччині люди, як в Америці: як хто не має сили брати участи у грі, то читає, як інші грають.

Німецький уряд сильно цей рух за читання спортових сторінок піддержує: прочитати про тяжку гру, кажудь, так мучить тіло й успокоює нерви, як власна участь у напруженій грі.

ДЕ ПОДІЛАСЯ СТАРА АНГЛІЙСЬКА ГІДНІСТЬ?

З нагоди смерти бельґійського короля писала одна ґазета: „В помершім королі Бельґії ніхто не може знайти недостачі. Чверть століття тому на престолі в Бруселі сидів обманець, оточений обманцями, а Бельґія смерділа скандалами в Конґо так, що аж світови в носі вертіло".

Так говорить ґазета про бельґійського короля Леопольда, котрого за його любовні зносини з танцюристкою Кліо називали Кліопольдом.

Так говорить не брукова ґазета в Америці, а поважний лондонський тижневик „Ню Стейтсмен енд Нейшен", що все вважався зразком англійської здержливости й поваги.

Невже зміни часу захитали навіть старий анґлійський непохитний спокій?

ОДНО СУМНІВНЕ, ДРУГЕ ПЕВНЕ.

З нагоди кампанії проти „рекету" викрадання осіб каже одна ґазета: Ми хвалимося, що будемо давати високі кари цим злочинцям.

Чи дамо, це сумнівно. Покищо те лише певне, що ми їм дали досить „поблиситі".

КРАЙНОСТИ СТРІЧАЮТЬСЯ.

Промовляючи на одному пацифістичному бенкеті, відомий американський ліберал, професор Джан Дуі, сказав між іншим: „Гітлер, як видно потрафив купити собі Польщу. Але я вірю, що купити Францію буде йому багато трудніше".

Виходить, що для цього ліберала Франція є оборонцем цінних для лібералів вартостей, хоч ліберали звичайно вважають верзайський договір та ґеґемонію Франції в Европі за корінь лиха в світі.

АМЕРИКА ЗМІНЯЄТЬСЯ.

Сидів колись у Парижі Американець Гаролд Е. Стернс та на віддаль лаяв Америку як край пуританів, огидного душення людини, жадоби наживи, яка відбивається необмеженою культурною безплідністю. Американці купували книжки Стернса, а автор міг далі смоктати французькі вина й ходити на перегони французьких коней. Та недавно він вернувся до Америки, приглянувся їй іще раз і написав книжку: „Нове відкриття Америки", в якій він збиває свої попередні погляди на Америку.

Видно, що враження з людей і народів не все залежать лише від тих, кого оглядається. У значній мірі це залежить і від того, хто їх оглядає.

ВІДПОКУТУВАВ

(Оповідання з козацьких часів).

(3)

Хата заповнилася горівчаним духом. Оба козаки вийшли і посідали перед хатою на колоді. Пакали люльки і балакали. Як довго так балакали, самі не знали. Нараз схопилися, бо в хаті роздався жіночий крик. Також чути було удари. Дарчан зараз сів назад і сіпнув за рукав Заприводу, котрий хотів бігти до хати.

— Сідайте! — Як вас до тої розмови не просять, то самі не пхайтеся.

— Колиж бо то не розмова... ні сварка, відповів Запривода. — Там крик, неначе би яке нещастя сталося.

— А я вам кажу, не пхайте пальців між двері! То собі звичайна подружна балачка після кождої пиятики. Мікула як лиш трошка протверезиться, зачинає бабу прати.

— Ми хіба не повинні позволити, щоби при нас мочиморда знущався над жінкою.

— Ідучи з ним, баба дуже добре знала, що її жде. Нехай би була сиділа дома. Вона не варта того, щоби її боронити. Як би так я мав право до того, то ще додав би. А так, хіба лиш заспіваю:

„Гей, бий, хлопе, жінку добре, най на ній шкіра подреться вона ледащо!"

В хаті залунав крик дівчини:

— Ратуйте! Ратуйте!

Запривода вже не дав себе здержати. Вихопився з руки товариша і побіг до хати. Ставнувши на порозі, побачив таке:

На середині хати стоїть Мікула. Стоїть тільки в штанах, бо сорочка подерта, звисає з нього клаптями. В правій руці вилискувався кінджал, лівою, стиснувши пястук, грізно вимахував. З рота виступила піна, очи широко витріщені, сиваве волосся розпатлане. Уста викидали страшні погрози і мерзкі волоські проклони.

Перед розбішеним на земли лежала його жінка. Лежала майже гола, бо пяниця, мордуючи жінку, геть пошматував її одяг. З її карку плила червона кров. Дівчина, що всунулася між тата і маму, заслонила її собою і голосом розпуки кликала ратунку.

Цілу ґрупу освітлювали блимаючі язички огню по середині хати і слабе світло каганця на полици. Мікула нахилився до жінки. Лівою рукою знов вхопив її за волосся. Праву з кінджалом підвів догори. Він був як той хижий звір, що вже покушав крови.

Побачивши таке, Запривода вхопив грубу ломаку, що лежала коло дверей на купі топлива. Замахнув ломакою і кинув її на голову Мікули. Заки сей похопився, хто то і чим його так почастував, Запривода прискочив до нього і пястуком тарахнув його по руці, так, що кінджал з бренькотом впав на землю. Вхопивши Мікулу за карк, затрусив ним і пхнув його так, що він загнався в кут хати і там впав. Козак промовив до нього цілком спокійно:

— Ви хтіли зарізати барана, щоби бараниною почастувати нас, ваших гостей, та в похміллю не доглянули, що то не баран, а ваша жінка?

— Тебе сюди Бог прислав, козаче! — сказала дівчина. — Як би не ти, то було би сталося нещастя... Проклята горівка!

— Суко! — крикнув Мікула, схопившися. — Навчу я тебе шанувати тата!

Сягнув рукою до місця за поясом, де звичайно встромлений був його ніж. Та той ніж лежав тепер на земли, пару кроків перед ним. Запорожець доміркувався, що пяний Молдаван хоче доньку почастувати ножем, отже ногою відкинув його ще далі. Кинджал з бренькотом опинився аж під порогом хати.

— Я тебе руками задавлю, ти гадино! — пяний заревів і метнувся до дівчини.

Запривода вскочив між батька і доньку. Було би може прийшло до бійки між обома, як би не те, що в тій хвили увійшов Дарчан, котрий вхопив Мікулу за рамя і гукнув йому до вуха:

— Лягай спати!

Молдован витріщив на нього очи, вступився два кроки взад, захитався і впав на леговище з бараниць.

— Ратуйте маму! — благала дівчина козаків. — Може рана не дуже тяжка.

Всі трое занесли жінку на леговище. Майже кождий син степу є троха хірурґом. Дарчан мав з ранами великий досвід, бо практику мав не малу. Оглянувши рану, махнув рукою і сказав:

— Пусте! Лише подрапав.

— Колиж бо мама лежить без духа, — замітила недовірчиво дівчина.

— Бо пяна! — відповів Дарчан. — Мертвецьки пяна. Як виспиться, то встане здоровісінька. Батько не хотячи зробив мамі добре, випустивши з неї троха тої поганої крови. Добре було би, як би йому хтось зробив так.

— Дивний спосіб пускати кров, — замітив Запривода.— Як би ми були не надбігли в пору, то був би з неї випустив її духа. З неї, може і з доньки.

— Спасибіг тобі, козаче, — промовила дівчина. — Тебе, вас обох небо прислало нам на ратунок. Такий, як нині роззвірений, батько ще ніколи не був. Як би не ви, був би безпечно повбивав нас. Витверезившися, був би й не знав, хто се зробив... Ся горівка, ся горівка!

— Вже утихомирився. Вже не є небезпечний, — потішав її Запривода. Лягайте спати!

— Бог знає, що ще може статися...

— Не бійтеся! Він вже спить і встане хіба аж рано. До тої пори вишумить з нього.

Взяв руку дівчини у свої долоні і далі успокоював.

— Хоч би перед часом пробудився, то й тоді і пальцем не рушить вас, ні вашої мами. Ми оба лишаємося тут через ніч.

В Заприводі аж закипіла кров, так вдячно стискала його руку і палила огнем свого вдячного погляду.

— І за маму не бійтеся, — додав козак. — Як мій товариш сказав, що рана цілком не тяжка, то воно справді так є.

Олій в каганци вже випалився і він згас, висилаючи під кришу смердячий дим тліючого ґнота. Лиш по середині хати жевріла грань, розсіваючи по хаті слабенький сумерк.

— Се лиш вам завдячую, — сказала дівчина, стиснувши ще раз руку козака.

— Бідна ти, дівчино, жиючи в такім пеклі, — сказав Запривода, зворушений жалісним голосом гарної дівчини.

В хаті було майже цілком темно. Вони стояли коло огнища. В слабім світлі грани козак бачив тільки її великі, світлі очи. Її дрібні, гарно викроєні уста міг ще доглянути. Сам не знаючи, як се склалося, обіймив рукою її стан і лагідно пригорнув до себе!

Дівчина глибоко зітхнула, і козак шепнув їй до вуха:

— Бідна, люба...

Запривода пустив дівчину і відступив від неї, бо Дарчан, про котрого козак вже й забув, гукнув:

— Що ви там перешіптуєтеся?! Час іде, нам треба відпочати, щоби сонним не пускатися в дальшу дорогу. Докиньте там троха суча, щоби в хаті ясніше стало. Хочу видіти, де собі зладити леговище. І ви зладьте собі.

(Далі буде).

ПРОТОКОЛ

З річного засідання головного уряду Українського Народного Союза, яке відбулося в днях 19 до 24 лютого 1934 року в домі У. Н. Союза під ч. 81—83 Гренд Стріт, Джерзи Сіти, Н. Дж.

(6)

Рух членів за 1933 рік.

Тут подаю табелю руху повнолітніх членів за 1933-тий рік, а таксамо число членів відповідно до їх кляс обезпечення:

З початком січня 1933 року було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	19,831
У 1933 році принято нових	2,070
Принято наново	1,446
Принято з переступними листами	332
Принято з інших кляс	45
Перенесено зі старого до нового роду обезпечення	9,276
Разом	33,000
В 1933 році суспендовано	2,366
Відійшли з переступними листами	353
Відійшли до інших кляс	45
Відійшли зі старого до нового роду обезпечення	9,276
Відійшли зі зворотом у готівці	33
Відійшли на безплатне продовження	40
Померли	185
Разом	12,298
Отже з кінцем 1933 року було повнолітніх членів	20,702

Ті всі члени були обезпечені в таких клясах:

З кінцем 1933 року було членів в старім роді обезпечення	9,292
В обезпеченню, платнім по смерти з вкладками до 70 року життя	405
В обезпеченню, платнім по смерти з вкладками протягом 20 літ	424
В обезпеченню, платнім за життя з вкладками протягом 20 літ	319
В новім обезпеченню на ціле життя для нових членів	1,508
В новім обезпеченню на ціле життя для старих членів	8,754
Разом	20,702

Коли поглянемо на повищий рух членів, то відразу завважимо, що загальний рух членів на протязі 1933 року був такий, якого не виказував ще ніякий рік за ввесь час існування У. Н. Союза. Бо хоч властиве число повнолітніх членів у порівнанню з числом членів з кінцем 1932 року збільшилося на протязі 1933 року тільки на 871 членів, отже нових членів багато не прибуло, то проте рух членів, як на нашу організацію, був надзвичайний. Зложилися на те ріжні причини. В першій мірі до збільшення того руху причинився той сам факт, що 9,276 членів перейшли зі старого до нового роду обезпечення. Далі треба піднести, що якраз у цьому році, а саме по конвенції, 1,671 членів Молодечого Департаменту перейшли до повнолітніх членів. Отже вже з тих двох поданих чисел, які роблять загальну суму 11,447, можемо переконатися, скільки праці треба було вложити, щоби, наприклад, виставити лишень самі грамоти, не вчисляючи листування та полагодження інших формальностей, получених з тим рухом членів. Тому я власне підношу, що такого руху членів, який був на протязі 1933 року, ще не було в ніякому році за ввесь час існування нашої організації. Коли тепер ще зважити, що з переходом 9,276 членів зі старого до нового роду обезпечення була получена далеко більша робота, ніж би це було із вписуванням такого самого числа зовсім нових членів, то щойно тоді зможемо належно представити собі обсяг діяльности головної канцелярії на протязі цього року. Колиж іде про звичайний рух членів, який повторяється кожного року, як наприклад принимання зовсім нових членів, членів принятих наново, членів суспендованих, членів перенесених з одних до других відділів, то під тим оглядом рух був майже такий самий, як у попередньому, 1932 році.

В табелі, де подано число членів відповідно до кляс обезпечення, знаходимо, що в старім роді обезпечення з кінцем 1933 року осталося ще 9,292 членів. Коли тепер возьмемо під увагу, що 9,276 членів перейшли зі старого до нового роду обезпечення, та порівнаємо ті два числа, то побачимо, що половина членів ще позістає в старім роді обезпечення. Отже ті члени повинні всі перейти на протязі 1934 року до нового роду обезпечення. Понижче наводжу лист від актуарія У. Н. Союза, Лі Дж. Вулфа, котрого зміст відноситься саме до тих членів, які ще далі остаються в старім роді обезпечення.

February 3, 1934.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

Jersey City, N. J.

Gentlemen:

In connection with the transfer plan of the Association, I beg to call your attention to the fact that the figures which we have compiled for you will only be useful to you in a large majority of the cases if the transfers are made during 1934. This is due to the fact that we prepared the figures in 1932 and allowed a leeway of three years to accomplish this transfer. Therefore, your Association should bend every effort to transfer as many membeers as possible during this year.

If you will refer to our Report No. 2204 sent to you in March, 1932, with special reference to Page 9 and 10, you will see that we stated as follows:

"2. In order to make this new plan safe, it will be necessary for all members except those holding the new forms of certificates adopted in 1926, to change to this new plan within a reasonable length of time. In other words, if this new plan is adopted, the Society cannot permit any group of its membership to continue at rates based upon the National Fraternal Congress Table. It has previously been shown that the Society has been able to maintain a sound financial condition with contributions based upon the N. F. C. Table for the reason that it secures large profits from lapses, because on such certificates no surrender values are payable. With the adoption of this new plan, any present member can secure a cash surrender value by merely transferring to the new form of certificate and surrendering such certificate as soon as possible. The adoption of this new plan, therefore, will have to be accompanied by a provision that all members who do not change to the new basis within a reasonable time, for example, two years, will automatically be sublect to the new rates."

Our opinion in this respect has not changed and we are strongly of the opinion that the members should transfer to the new plan as soon as possible. This is true, not only in justice to the Society but in justice to the old members because it is apparent that a large number of them will transfer to the new plan and if a small number remain on the old plan, it will be necessary to increase the rates on those old members and they will not have the benefits of cash, loan, paid up and extended insurance values.

I therefore urge that you devote as much time as possible to transferring as many members as possible to the transfer plan this year.

Very truly yours

LEE J. WOLFE.

Актуарій у повищім листі підносить такі важні точки, на які члени повинні конечно звернути пильну увагу. Він зазначує, що вкладки і резерва кожного члена були обчислені в 1932 році та що дотична висота тих вкладок і резерви є запоручена тільки тим членам, які змінять свої грамоти на протязі 1933 і 1934 року. Хто з членів по упливі того часу останеться в старім роді обезпечення, того вкладка буде підвищена, а крім того такий член не зможе користати з тих привілеїв, які признається всім тим членам, що перейшли до нового роду обезпечення на протязі 1933, і тим, що перейдуть на протязі 1934 року. Як відомо, тими привілеями є: вартісні звороти в готівці, позички, виплачене обезпечення й безплатне продовження.

Беручи під увагу повище твердження, ми певні, що кожний член зрозуміє, що в його власному інтересі лежить, щоби перейти до нового роду обезпечення не пізніше як на протязі 1934 року. У. Н. Союз знаходиться тепер на дорозі реорганізації, і коли всі члени не перейдуть зі старого до нового роду обезпечення, та реорганізація не може бути вповні перепроваджена. Отже для добра організації, а ще більше для власного добра тих членів, що ще не змінили своїх грамот, конечним є, щоби з кінцем 1934 року не остався ні один член у старім роді обезпечення.

(Далі буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за лютий 1934 року

Зорганізовано молодечий відділ У. Н. С., число 34, Тов. ім. Юліяна Головінського, в Бріджпорт, Конн.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Курилів Розалія, Кальнаш Михайло.
В. 2. Чернявська Агнешка, Воргач Ольга, Гопей Марія.
В. 5. Гуменчук Кирило.
В. 7. Томашовський Андрій.
В. 8. Ващин Іван.
В. 12. Фецько Семен.
В. 13. Дзюмбила Анна.
В. 30. Оширак Олекса.
В. 31. Вилота Ольга.
В. 38. Пінчак Феня.
В. 58. Коченаш Франко.
В. 64. Ничка Павлина, Геречка Ізидор.
В. 65. Могила Катерина.
В. 72. Пеленський Гринько.
В. 75. Базелевич Іван.
В. 76. Козяр Дмитро, Витязь Володимир, Секерзицька Марія, Витязь Іван, Стойко Анна.
В. 81. Колодяицька Каролина.
В. 82. Дзира Михайло, Старий Йосиф, Балик Іван И., Дзира Іван.
В. 94. Кривий Іван.
В. 105. Дидюк Катерина.
В. 126. Ясновський Іван.
В. 130. Палега Іван, Палега Йосиф, Антонюк Варвара, Малець Петро.
В. 143. Никун Андрій.
В. 155. Білинський Микола.
В. 168. Запотічна Ксеня.
В. 177. Вардига Тимко.
В. 185. Сидлицький Михайло, Сидлицька Марія.
В. 192. Бурчицька Анна.
В. 193. Малинський Петро мол., Малинська Анна.
В. 204. Іванів Осип, Середа Анна, Максимюк Павлина.
В. 206. Басан Антін.
В. 217. Леська Анна.
В. 220. Меґіс Іван, Ковалик Емілія.
В. 221. Куліш Стефанія, Команишин Марія, Куліш Марія, Команишин Евген.
В. 229. Климітус Етель.
В. 233. Костів Марія.
В. 242. Бойчак Микола.
В. 254. Гривняк Марія.
В. 259. Горінь Іван.
В. 262. Глива Михайло, Ґеряк Анна.
В. 276. Качур Василь.
В. 295. Зепко Анна, Зепко Марія, Зепко Катерина.
В. 300. Войник Андрій.
В. 310. Савчишин Пилип, Долгун Микола.
В. 317. Фурґаль Анна.
В. 324. Пилип Йосиф.
В. 338. Лабойко Богдан.
В. 339. Камінська Катерина.
В. 342. Тилька Михайло.
В. 344. Песик Анна, Песик Стефан.
В. 350. Когут Агафія, Кругляк Евдекія.
В. 352. Партика Леон.
В. 355. Юркевич Василь.
В. 359. Бурачек Анастасія.
В. 361. Ниська Анастасія, Боднар Катерина, Реперович Володислав, Ниський Михайло, Пізняк Михайло, Залужна Анастасія, Булька Катерина, Рудий Михайло, Боршовський Петро, Галичин Марія, Григус Анна.
В. 362. Павловець Теодор.
В. 363. Голод Іван.
В. 365. Ковальський Михайло.
В. 369. Березяк Стефан.
В. 379. Пилипів Розалія.
В. 391. Концур Карло, Концур Йосиф.
В. 400. Моцько Стефан.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Кропиляк Стефан, Новак Фемія.
В. 2. Завацький Михайло.
В. 9. Блашка Андрій, Галяруз Анна, Панчишин Михайло, Панчишин Елла, Вербицький Михайло, Лагона Анастасія.
В. 10. Децьо Гврило, Журав Григорій, Децьо Юлія.
В. 31. Белюх Іван, Брелик Григорій, Брелик Катерина, Куштало Іван, Корстантій Іван, Криштала Параска, Пограничний Михайло, Погранична Марія, Липчак Катерина, Полянський Олекса.
В. 36. Олексин Катерина, Ґереґа Маланка, Худяк Анна, Духнич Катерина.
В. 40. Макаровський Андрій.
В. 41. Щепаняк Михайло, Морозович Анастасія, Терпко Михайло, Морозович Михайло.
В. 50. Дзят Анна, Салак Микола, Салак Розалія, Салак Анна, Лозинський Михайло, Борковський Тодора, Стижбецька Марія, Салак Іван мол., Кузан Франко, Дзяд Михайло, Гіль Домініка, Гіль Іван, Ющишин Михайло, Карин Пелагія, Кокотайло Михайло, Кузан Анна, Каршен Володимир.
В. 63. Процишин Анна, Процишин Йосиф, Вархоляк Данько, Вархоляк Марія.
В. 70. Литвинюк Катерина.
В. 73. Моринь Іван, Пашник Михайло, Кіндибалюк Семко.
В. 75. Процанин Іван, Процанин Стефан.
В. 82. Ільків Василь.
В. 85. Маддай Іван.
В. 87. Громовик Лука.
В. 102. Карпинський Василь, Карпинська Юстина.
В. 110. Лібрик Дмитро.
В. 137. Елницький Михайло.
В. 138. Ціжман Томко.
В. 163. Нагірна Анна, Онеский Іван.
В. 177. Зарзицький Маріян, Зарицька Йосифа.
В. 182. Федаш Микола.
В. 193. Дзюрняк Стефан.
В. 206. Чорна Марія, Чорний Василь.
В. 207. Рева Микола, Рева Параня, Пасічник Пилип.
В. 213. Кузенко Тимко, Кузенко Юстина, Філяк Евстахій, Мороз Микола, Перетятко Андрій.
В. 217. Фенцур Дмитро.
В. 222. Каспир Гарасим, Фіняк Марія, Фіняк Петро.
В. 223. Дрозд Петро, Дрозд Василь, Курей Іван, Кавалькевич Михайло.
В. 229. Волицький Стах, Мозейко Анна, Мозейко Олекса, Панько Анна, Литвак Карп, Литвак Франка, Кош Іван, Кош Михайло, Кош Анна, Панько Іван.
В. 243. Співак Максим, Олещук Іван, Бінов Станислав, Бінав Владислав, Сьмага Микита, Шавала Василь.
В. 266. Сивик Стефан, Бодак Григорій, Квас Михайло.
В. 276. Голобан Катерина, Сисин Василь, Хомош Марія, Галабан Анастасія, Хлопек Олекса, Шведюк Музей, Галабан Дмитро, Мадяновський Гердазій, Зіндрон Ірина, Скрабут Антін, Скрабут Марія.
В. 282. Матвіїв Евдокія, Матвіїв Захарій.
В. 283. Деянека Онуфрій.
В. 292. Коваль Михайло, Михальчук Теодор.
В. 301. Андроник Іван, Андроник Анна, Гриньків Григорій, Ляшок Теодор.
В. 321. Билюх Григорій, Яворський Іван.
В. 324. Рутецький Семен, Моклюк Іван.
В. 338. Онуфер Теодор.
В. 345. Давидів Іван.
В. 352. Лема Петро.
В. 367. Білик Марія, Білик Микола.
В. 370. Сердинський Йосиф, Маланчук Катерина, Голубович Анна, Голубович Роман, Маланчук Антін.
В. 385. Вінценто Іван, Сирота Володимир, Віцента Олена, Віцентий Матвій, Дупей Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Ґермак Анна.
В. 21. Сеньків Анна, Сеньків Володимир, Сеньків Стефан, Сеньків Стефанія.
В. 34. Бойко Василь, Наконечний Олекса, Папроцька Анна, Венгринович Марія, Венгринович Михайло, Гаттон Марія, Гософська Марія, Гософський Павло, Гософська Анна, Кузів Параскевія, Венгрин Олена.
В. 66. Півоварчик Петро.
В. 90. Касинець Василь.
В. 137. Романків Володимир.
В. 210. Плескун Олекса.
В. 220. Циган Андрій.
В. 242. Жук Григорій.
В. 251. Войтів Михайло.
В. 316. Бардашевський Ілько.
В. 335. Длюкаш Яків.
В. 338. Шубак Дмитро.
В. 339. Жмутин Іван.
В. 347. Паранич Константин.
В. 361. Задорецький Петро.
В. 383. Яворський Іван.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	3	182.	5
2.	1	186.	1
5.	1	187.	5
7.	8	204.	1
8.	3	206.	1
21.	3	208.	1
29.	3	209.	1
31.	3	213.	1
39.	2	217.	2
42.	1	223.	1
45.	1	230.	1
56.	1	234.	1
57.	2	237.	2
59.	2	241.	2
62.	1	247.	1
66.	2	248.	2
70.	19	257.	1
72.	2	259.	10
75.	2	263.	2
76.	1	266.	1
81.	3	275.	2
90.	2	276.	2
91.	5	283.	2
96.	2	286.	2
103.	1	295.	2
104.	6	300.	1
112.	2	308.	4
122.	2	316.	2
133.	1	317.	1
137.	1	319.	1
142.	2	320.	1
145.	1	323.	1
146.	1	339.	3
147.	3	342.	4
149.	1	347.	1
151.	2	359.	1
152.	1	363.	2
155.	10	364.	8
156.	1	365.	2
160.	2	375.	2
168.	7	379.	3
170.	4	385.	1
179.	4	396.	4

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 251. Войтів Марія.
В. 296. Васулько Стефан.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Єзуско Марта, Мазур Марія, Петрончик Максим, Мазур Андрій.
В. 2. Боднар Іван.
В. 5. Бреславський Йосиф.
В. 7. Чимовський Ілько, Кот Михайло, Ванчишин Марія, Костик Роман.
В. 8. Костюк Петро.
В. 9. Гевчук Павло, Прус Адам, Пінкасевич Йосиф.
В. 18. Лабовська Анна, Дзядик Василь.
В. 25. Лукенюк Вісаріон.
В. 37. Феловиць Евдокія.
В. 38. Юськов Юлія, Шалак Анна.
В. 42. Лелет Мирослав Іван.
В. 44. Ґулька Іван, Ґулька Марія.
В. 47. Чапко Ольга.
В. 55. Микитюк Ілько.
В. 57. Дзямба Петро.
В. 64. Похмурський Павло.
В. 65. Дзюган Юрій.
В. 74. Сидорчук Стефан, Ліско Андрій.
В. 91. Кучий Теодор.
В. 94. Гривнак Паранька, Гладчук Антін, Гривняк Сильвестер.
В. 95. Згіба Профир, Згіба Йосифа.
В. 96. Пилипко Марія, Галас Іван, Пилипко Дмитро.
В. 98. Крестенич Петро, Дудич Іван, Дудич Юлія, Дудич Йосиф, Дудич Олена, Дудич Таціянна, Крестенич Луця.
В. 100. Берта Олена.
В. 102. Стельмах Михайло.
В. 105. Захарко Іван.
В. 110. Завальницький Іван, Бловуцяк Анна.
В. 112. Ерланмиер Стефанія, Іванчук Софія, Мей Анна.
В. 113. Філовят Михайло.
В. 116. Михальчишин Анна, Михальчишин Олекса.
В. 130. Колинець Григорій.
В. 132. Пуц Ольга, Порада Маргарета.
В. 135. Матерна Йосиф, Зіз Стефан, Зіз Текля.
В. 140. Таліп Анна.
В. 145. Басала Анна.
В. 156. Крамничий Василь.
В. 159. Сахрик Григорій.
В. 170. Савчин Павлина, Мушинський Стефан, Стрівка Михайло.
В. 175. Пелех Анастасія.
В. 181. Клован Іван.
В. 185. Каанч Андрій, Блашкевич Григорій.
В. 193. Буняк Блажій, Скула Ігнатій.
В. 194. Літовчак Василь Н., Літовський Михайло, Дашкевич Петро.
В. 199. Сіданич Анна, Сіданич Михайло.
В. 203. Шипот Юлія.
В. 204. Ковердович Михайло.
В. 213. Білак Михайло, Луців Стефан.
[illegible] Анна, Березовський Дмитро, Березовська Марія.
В. 217. Паснак Теодор, Сивульська Марія, Сипян Яким, Савульський Микола.
В. 219. Стахура Гаврило.
В. 222. Шипінька Ксеня, Шипінька Михайло.
В. 225. Сосяк Василь, Поцілуйко Никита, Кондратів Варвара, Коробій Іван, Кондрат Теодор, Харасим Анна.
В. 229. Михнич Марія.
В. 238. Бойко Стефан, Масний Іван, Антонюк Сава, Галандзій Микола, Ірха Сава, Медвідь Стефан, Грицяк Евгенія, Грицяк Онуфрій.
В. 242. Горват Іван, Сахар Василь, Любінецький Франко, Андро Дмитро, Подоляк Іван, Оленич Ева, Оленич Семен.
В. 246. Андрухів Петро.
В. 252. Пижанський Йосиф, Госько Павло, Філіпов Йосиф, Федорів Марія, Федорів Петро.
В. 266. Федишин Стефан, Федишин Ева, Варшона Яків, Дух Антонина, Дух Іван.
В. 267. Куч Іван.
В. 269. Полянський Михайло.
В. 271. Базарницький Стефан.
В. 273. Юськів Іван.
В. 275. Якимчук Текля Якимчук Федор.
В. 276. Ганевич Евфрозина, Коруна Марія, Картичак Марія, Прокопович Пелагія, Столяр Юстина, Прокопович Петро, Нановський Альбін, Коруна Іван, Дністрян Каролина, Керда Михайло, Картичак Теодор.
В. 279. Мазяр Петро.
В. 288. Ільків Стефанія.
В. 299. Ґач Анна, Вальницький Стефан.
В. 304. Гаравус Михайло, Гаравус Ксеня.
В. 304. Ридзик Онуфрій.
В. 338. Куц Фрозина, Мельник Марія, Чопка Петро, Васькович Микола, Бачинський Микола, Волчко Петро, Волчко Кульчицька Домінка, Попиль Микола, Милян Стефан, Мельник Володимир, Балоґ Михайло.
В. 339. Бирянич Кость.
В. 340. Саланський Йосиф.
В. 358. Гасько Ксеня.
В. 370. Скальський Михайло, Небор Данило, Гузар Константин.
В. 385. Романюк Стефан, Дюк Пилип, Мілер Анна, Кассан Петро, Федушко Григорій.
В. 388. Челпа Катерина, Плішка Юстина.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 2. Касинець Василь.
В. 112. Войтів Михайло, Еванчук Михайло.
В. 127. Чехович Микола.
В. 137. Молашевський Марія, Молашевський Франко.
В. 239. Муха Стефан, Жмутин Іван, Муха Марія.
В. 289. Байдак Катерина, Байдак Іван.
В. 292. Длукаш Яків.
В. 321. Яворський Іван.
В. 335. Федор Василь, Федор Агата.
В. 341. Ґермак Анна.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 251. Войтів Марія.
В. 296. Васулько Стефан.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 106. Гаврищків Василь.
В. 316. Храновський Ігнатій.
В. 384. Диневич Василь.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 58. Кучинаш Франко.
В. 177. Мельник Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 99. Деліман Петро.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Гамуляк Григорій.
В. 28. Заходюк Іван.
В. 30. Концельник Ілько.
В. 31. Кулька Микола.
В. 45. Черевчук Марія.
В. 50. Фурдин Бенедикт.
В. 78. Анушкевич Франко
В. 86. Винник Катерина.
В. 90. Базан Григорій.
В. 95. Меч Теодор.
В. 105. Міщак Константин.
В. 177. Пилипів Павло.
В. 179. Макара Стефан.
В. 221. Демянчук Марія.
В. 229. Гарасим Евгенія.
В. 230. Ламонт Смит Б. Др.
В. 247. Ліщинський Іван.
В. 255. Хула Юліян.
В. 266. Лемішка Петро.
В. 361. Павчишин Микола.
В. 365. Цимбринський Тома.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1934 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	20,642
В місяци лютім 1934 р. принято нових	101
В місяци лютім 1934 р. принято наново	149
В місяци лютім 1934 р. принято з переступними листами	33
В місяци лютім 1934 р. принято з інших кляс	2
В місяци лютім 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	219
Разом	21,146
В місяци лютім 1934 р. суспендовано	176
В місяци лютім 1934 р. відійшли з переступними листами	18
В місяци лютім 1934 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	2
В місяци лютім 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	219
В місяци лютім 1934 р. відійшли зі зворотом в готівці	2
В місяци лютім 1934 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяци лютім 1934 р. відійшли на безплат. продовження	3
В місяци лютім 1934 померли	21
Разом	442
З кінцем лютого 1934 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	20.704

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В класі Д.	на $ 100	7
В класі А.	на $ 250	174
В класі А.А.	на $ 500	2,516
В класі В.	на $ 750	364
В класі С.	на $1000	5,549
В класі В.В.	на $1500	115
В класі С.С.	на $2000	39

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В класі О- 500	на $ 500	203
В класі О-1000	на $1000	230
В класі О-1500	на $1500	3
В класі О-2000	на $2000	2
В класі О-2500	на $2500	—
В класі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В класі Р- 500	на $ 500	201
В класі Р-1000	на $1000	258
В класі Р-1500	на $1500	5
В класі Р-2000	на $2000	4
В класі Р-2500	на $2500	—
В класі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В класі Е- 500	на $ 500	214
В класі Е-1000	на $1000	101
В класі Е-1500	на $1500	3
В класі Е-2000	на $2000	1
В класі Е-2500	на $2500	—
В класі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В класі W- 500	на $ 500	180
В класі W-1000	на $1000	1,429
В класі W-1500	на $1500	1
В класі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В класі Т- 250	на $ 250	135
В класі Т- 500	на $ 500	2,491
В класі Т- 750	на $ 750	406
В класі Т-1000	на $1000	5,885
В класі Т-1500	на $1500	147
В класі Т-2000	на $2000	40
	Разом	20,704

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 25. Прокопів Ева.
В. 33. Бруць Марія, Бруць Петро, Бруць Олена, Бруць Михайло.
В. 42. Безпалко Володимир.
В. 65. Світлик Анна, Федош Теодор.
В. 100. Садловський Іван.
В. 103. Пунько Емілія, Ковтун Олена М
В. 120. Мигаль Марія, Баць Розалія, Манастирський Павло.
В. 122. Маршалок Стефан.
В. 123. Бридзя Григорій, Бриндзя Евгенія.
В. 130. Палега Микола, Палега Марія, Палега Захарій, Антонюк Едвард, Антонюк Юрій, Антонюк Лев.
В. 142. Левчак Едвард, Левчак Генрик, Левчак Федько.
В. 148. Біленька Марія, Біленька Магдалена.
В. 183. Лесів Софія.
В. 192. Сичик Марко.
В. 204. Лотоцький Андрій, Максимюк Марія Анна.
В. 229. Климатус Рута.
В. 239. Банах Володимир Михайло.
В. 270. Харидчак Ольга Евгенія.
В. 289. Лакота Михайло, Задорожна Анна.
В. 299. Коваль Анна, Коваль Ларенс А., Коваль Микола.
В. 320. Захарчук Софія.
В. 324. Рожак Михалина.
В. 336. Пелех Анна.
В. 361. Галичин Юлія, Макарчук Василь, Макарчук Анна.
В. 363. Непорадний Ярослав, Непорадний Йосиф.
В. 378. Гальчук Василь.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Васюта Михайло, Васюта Іван, Васюта Олена.
В. 41. Морозович Іван.
В. 50. Сарабаха Михайло, Гіль Петро, Гіль Анна, Кузан Олена, Кузан Софія, Гедзин Михайло, Гедзин Ілько, Дзяд Михайло, Дзяд Дмитро.
В. 82. Ільків Михайло, Ільків Юлія, Ільків Марія.
В. 102. Карпінський Михайло, Карпінський Микола, Карпінський Іван.
В. 123. Драган Йосиф, Драган Іван, Драган Володимир, Білецька Юлія, Білецький Петро.
В. 193. Малінська Марія.
В. 206. Чорна Ольга, Чорний Лука, Чорна Стефанія.
В. 213. Кузенка Микола.
В. 214. Ґвост Марія, Ґвост Олена, Ґвост Стефан, Ґвост Анна, Коваль Микола, Коваль Григорій, Коваль Анна, Коваль Петро.
В. 223. Фіняк Василь, Кавалькевич Катерина, Фіняк Михайло, Фіняк Микола, Фіняк Марія, Фіняк Анна.
В. 229. Брик Адам, Брик Іван Брик Анастасія, Брик Михайло, Брик Василь, Литвак Кароль, Литвак Роман, Смалинець Стефан, Смалинець Маргарета, Панько Марія, Панько Анна.
В. 239. Грицей Ольга Теодора.
В. 266. Квас Марта.
В. 276. Галабан Анна, Галабан Марія, Галабан Олена, Шведюк Олена Шведюк Микола.
В. 282. Матвіїв Стефан, Матвіїв Іван, Матвіїв Ольга, Матвіїв Микола
В. 292. Михальчук Мирослав, Михальчук Петро.
В. 301. Гриньків Стефан, Ляшок Анна, Ляшок Емілія, Ляшок Михайло.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 21. Сеньків Марія, Сеньків Йосиф.
В. 242. Жук Олена.
В. 239. Жмутин Агафія, Жмутин Ева.
В. 352. Мелько Володимир.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 56. Ковальчик Іван.
В. 75. Михалюк Марія, Маланяк Володимир.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Терефенко Олена, Терефенко Юрій, Терефенко Іван, Терефенко Володимир, Терефенко Теодор, Терефенко Павло, Терефенко Михайло, Терефенко Марія.
В. 5. Бреславська Параскевія, Бреславський Василь, Бреславська Марія, Бреславський Олекса.
В. 8. Сакала Іван, Сакала Петро.
В. 42. Калин Іван.
В. 44. Ґулька Ольга, Ґулька Йосиф, Ґулька Стефанія.
В. 57. Михаляк Анна.
В. 65. Дзюган Петро, Дзюган Михайло, Дзюган Олена, Дзюган Марія.
В. 74. Сидорчук Анна, Сидорчук Стефан.
В. 90. Шарич Теодор, Шарич Йосиф, Шарич Анна, Шарич Марія.
В. 94. Гривняк Ольга, Грибінчук Марія, Гривнак Михайло.
В. 95. Згіба Катерина, Згіба Ева, Згіба Феня, Згіба Василь.
В. 104. Поборчак Теодор.
В. 118. Набережний Михайло.
В. 132. Парада Олекса, Парада Марія, Парада Еленора.
В. 155. Капцьо Олена, Капцьо Андрій, Капцьо Володимир, Капцьо Анна, Капцьо Софія.
В. 164. Кирилин Катерина.
В. 168. Запотічний Стефан, Запотічний Йосиф.
В. 170. Савчин Долорес, Савчин Іван, Савчин Роберт, Савчин Варвара, Мушинський Володимир, Мушинська Ольга.
В. 181. Шевчук Емілія.
В. 225. Сосяк Анна, Береза Катерина.
В. 234. Кемпа Стефан, Рабец Іван, Кемпа Марія.
В. 242. Притула Михайло, Притула Іван.
В. 252. Федорів Ольга, Федорів Анна, Федорів Павло, Федорів Геня, Федорів Володимир.
В. 265. Коцюбка Ольга.
В. 273. Юськів Станислав, Юськів Теодор, Юськів Михайло.
В. 275. Якимчук Михайло, Якимчук Ольга.
В. 276. Керда Марія, Деленько Олена, Керда Катерина, Керда Володимир, Ганевич Олекса, Деленько Михайло.
В. 293. Ханенчук Василь.
В. 301. Медик Фтома, Медик Анна.
В. 317. Даньків Емілія, Даньків Олена, Даньків Стефан.
В. 326. Соколовська Анна, Соколовський Юрій.
В. 340. Саланський Стефан.
В. 341. Щирадловський Станислав.
В. 369. Царинька Ґеновефа.
В. 384. Турко Марія, Турко Йосиф, Турко Іван.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 239. Муха Володимир, Муха Анна, Муха Стефанія, Жмутин Агафія, Жмутин Ева.
В. 335. Федор Евгенія, Федор Володимир.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 2. Чернявська Агнешка, Воргач Ольга, Гопей Марія.
В. 8. Ващин Іван.
В. 12. Фецько Семен.
В. 31. Велота Ольга.
В. 64. Геречка Ізидор.
В. 65. Могила Катерина.
В. 75. Базилевич Іван.
В. 76. Стойко Анна, Козяр Дмитро, Витязь Іван, Витязь Володимир, Секержицька Марія.
В. 81. Колодницька Каролина.
В. 155. Білинський Микола.
В. 168. Запотічна Ксеня.
В. 177. Вардига Тимко.
В. 193. Малінська Анна, Малінський Петро.
В. 200. Концур Кароль, Концур Йосиф.
В. 206. Басан Антін.
В. 233. Костів Марія.
В. 242. Бойчак Микола.
В. 259. Горін Іван.
В. 262. Ґеряк Анна.
В. 300. Войник Андрій.
В. 317. Фурґаль Анна.
В. 338. Лабойко Богдан.
В. 342. Тилька Михайло.
В. 355. Юркевич Василь.
В. 363. Голод Іван.
В. 365. Ковальський Михайло.
В. 369. Березяк Стефан.
В. 400. Моцько Стефан.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 56. Ковальчик Іван.
В. 75. Михайлюк Михайло, Маланяк Г. Володимир.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1934 р. було в У. Н. С. дітей членів	9,527
В місяци лютім 1934 р. принято нових	49
В місяци лютім 1934 р. принято наново	71
В місяци лютім 1934 р. принято з переступними листами	6
В місяци лютім 1934 р. принято з інших кляс	3
Разом	9,656
В місяци лютім 1934 р. суспендовано	94
В місяци лютім 1934 р. відійшли з переступними листами	7
В місяци лютім 1934 р. відійшли до старших чл. У. Н. С.	36
В місяци лютім 1934 р. відійшли до інших кляс	3
Разом	140
З кінцем лютого 1934 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	9,516

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	8,120
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,396
Разом	9,516
З кінцем лютого 1934 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,220

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народнього Союза повинне пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Як повнолітні так і малолітні члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць лютий 1934 як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом цего місяця (березня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цього не зроблять до кінця місяця березня 1934 року, то в квітні 1934 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятя), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, як повнолітні так і малолітні, котрі в місяци лютім 1934 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци лютім 1934 р., бо на другий місяць, то є в квітні 1934 р. стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття.

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 17 березня 1934.

Д. Галичин, гол. рек. секр.

Костилюк сидить у театрі та разураз мусить уставати, щоби перепускати гостей, що приходять пізніше. Вкінці йому вривається терпець і він каже до одного спізненого гостя, який перетискається поміж крісла:

— То страшне, разураз вставати, тому лише, що інші люди не хочуть бути точні!

— Певно, добродію, — каже спізнений гість — я знаю це вже здавна. Тому я все приходжу пізно!

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА. ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІЙШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

З ЮВИЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ У. Н. СОЮЗА.

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ.

Наш головний радний, п. Григорій Євусяк, скликав зборі всіх урядників місцевих відділів на день 14 березня 1934 р. в справі відсвяткування 40-літнього ювилею У. Н. Союза. Збори відкрив головний радний, а секретарював нижче підписаний. На збори явились майже всі урядники місцевих відділів. Мабуть якась причина не дала змоги двом відділам вислати своїх заступників. На тих зборах передискутовано плян святкування ювилею в нашій громаді в такий спосіб, щоби можна зорганізувати якнайбільше число нових членів до нашої організації. По ширшій дискусії вибрано Комітет до влаштування Свята-Ювилею, до котрого ввійшли по одному представникови з кождого відділу, котрі прирекли працювати по змозі своїх сил, щоби ювилейне свято випало якнайкраще. До ювилейного комітету вибрано слідуючих представників: гол. радний Г. Євусяк, почесний предсідник; Михайло Мельниченко з від. 275, предсідник; Данило Мадай, заст. предс., з від. 70; Григорій Готра, секретар, з від. 170; Стефан Шимон, заст. секр., з від. 286; Михайло Барна, касієр, з від. 270. До контрольної комісії вибрані: Іван Марусин з від. 196 і Семен Кусень з від. 4. Всі присутні стали членами комітету. Дальше ухвалено, щоби кождий урядник місцевого відділу підніс справу ювилею на найближчих зборах відділу, і щоби всі відділи разом відсвяткували сорок-літній ювилей Батька Союза величаво і зорганізовано, придбавши для Союза якнайбільше число нових членів. В найблизчих днях будуть скликані наступні збори представників усіх відділів, на котрих обговориться ширший плян ювилейного свята У. Н. Союза в Джерзи Сіти.

Іван Сосульський.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

БЕЙОН, Н. ДЖ.

Свято Ольги Басарабової.

Заходом місцевого відділу Союза Українок відбувся дня 4. березня святочний відчит, присвячений памяти покійної Ольги Басарабової. Збори відкрила предсідниця, пані Катерина Довгань, візвавши присутних віддати повстанням з місць пошану народній мучениці, бл. п. Ользі Басараб. Відчит про ту геройку виголосила пані О. Лотоцька, голова С. У. А.

Бесідниця згадала потім про першу піонірку жіночого українського руху на Західній та ті важкі часи, в яких вона взивала жінки до організації й освіти. Пані Лотоцька говорила потім про завдання жіночої організації і української жінки. Реферат був цікавий і його присутні нагородили рясними оплесками.

А. Путас, секретарка.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

В допомогу селянам в Нересниці на Закарпаттю.

Союз Українських Інжинірів у Злучених Державах перевів збірку старого одягу для дітей села Нересниць на Закарпаттю. Жертвували ріжні річі: М. Витвицька, М. Гуляґроцька, М. Купчинська, О. Мандзюк, Г. Маруняк, Пасічник (кравець), І. Саластій, Н. Сем і М. Стекло. Всього зібрано й вислано 140 фунтів. За пересилку $20.30 заплатило тов. Інжинірів.

Інж. Ф. Стекло, секретар.

ЖИТТЯ ПІД СОВІТАМИ.

(З листа з України до іміґранта в Америці).

Наперед передаю тобі, брате, поклін і желаю тобі всього добра. Передаю поклін твоїй жінці і желаю всього найліпшого. Передаю ще поклін вашим дітям і питаю, що такого, що від вас нема письма вже рік, або й більше. Перед Великоднем ми дістали від вас по десять долярів, і письма не було. Ми вам відписали, а в осени дістали по пять долярів, а письма від вас теж не було.

Спасибі вам за ваші гроші. Ви нас спасли від голодової смерти. Тепер у нас знов такий голод, як був минулого року. Тоді ви нас спасли, а тепер нам уже певно прийдеться вмерти з голоду. Урожай у нас був, але люди хліба не їдять. Робити то все люди робили гірко, а тепер усе люди голодні, а бараболі то в нашому селі може ще два-три хазяї мають, а більше нема в нікого.

Отже прошу тебе, брате, як дістанеш письмо, то пришли мені хоч щото. Хоча ще на два пуди, а то прийдеться помирати з голоду. А з голоду вмирати дуже страшно. Якби я хоч не мав родини, а то маю трох хлопців і вони ще малі. Таж вони нічого ніде не дістануть. Тож я тебе, брате дорогий, прошу, хоч вишли мені один раз. Я тебе, брате, не забуваю й споминаю кождого дня.

Ще поклін від сестри Параски. Мій Степан теж уже поїхав на Донбас на роботу, бо дома то нема чого триматися. Нема тут що їсти. Усе їдять, що хто бачить. Як дістанеш наші письма, брате, то пришли нам ще хоч раз. Хоча я й без дітей, то все таки прохаю, а сестра Явдоха то з дітьми малими пропадає. У нас в селі вже мало людей. Багато вимерли від голоду, а хто лишився живий, виїжджає, куди очи бачать, і робить за фунт хліба. Ти, брате, щасливий, що звідси виїхав. Тут певно ввесь нарід вигублять голодом. У нас у селі то вже більше як половина хат стоїть пусткою, бо люди вимерли. А є також такі, що кидають свою хату й ідуть на роботу. У нас люди стали знов умирати по дорозі. Вийде з села й на полі так і впаде й помре. У нас весною то ховали по двацять душ в одну яму, і то так кидали, навіть окремих ям не копали. Як конина здохне, то не дадуть пропасти, але розберуть і зїдять. У селі нема ні кота ні собаки. Усе люди поїли. Пропали й кури; нема в селі ні одної. Нема і свиней, ні товару. Нема нічого, а скоро то певно і людей не буде. І з тим до побачення.

Професор історії літератури при іспиті:

— Ну, а як наприклад називали би Шекспіра, колиб він ще тепер жив?

Кандидат: Найстарший мешканець Англії!

— о —

— Ти вже снідав?
— Ще ні чарочки!

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

"SVOBODA,"

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ПОДЯКА.

Я, нижче підписана, членниця 177 від. У. Н. Союза в Потакет, Р. Ай., складаю щиру подяку головному урядови нашої організації за скоре виплачення мені посмертного в сумі $1,000 по моїм чоловіку Павлову Пилипову. Бажаю У. Н. Союзови якнайкращих успіхів. Також дякую місцевим урядникам і членам за їх труд і участь в похороні.

Анастасія Пилипів, вдова,
Бронислав і Володимир, сини.